

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

יג.

עין משפט
נר מצוה

מסכת הש"ס

(א) וכלה י"ט. (ב) מנחשין
פ"י מ"א. (ג) לקמן (א):
והוא מ"ה. מנחשין ק"י.
(ד) וכלה י"ט. (ה) וכלה י"ט.
מנחשין מ"ה. (ו) וכלה י"ט.
נמיר, וכן לקמן. (ז) והטעם
מנחשין מנחשין לטעם זה.
קמח טמא י"ט. (ח) לקמן
ל"ה. (ט) ונמיר מ"ה. (י)
ל"ה. (יא) ונמיר מ"ה. (יב)
מנחשין מ"ה. (יג) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יד) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (טו) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (טז) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יז) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יח) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יט) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כ) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כא) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כב) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כג) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כד) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כה) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כו) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כז) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כח) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כט) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ל) ונמיר מ"ה.

הנהגות הב"ח

(א) וכלה י"ט. (ב) מנחשין
פ"י מ"א. (ג) לקמן (א):
והוא מ"ה. מנחשין ק"י.
(ד) וכלה י"ט. (ה) וכלה י"ט.
מנחשין מ"ה. (ו) וכלה י"ט.
נמיר, וכן לקמן. (ז) והטעם
מנחשין מנחשין לטעם זה.
קמח טמא י"ט. (ח) לקמן
ל"ה. (ט) ונמיר מ"ה. (י)
ל"ה. (יא) ונמיר מ"ה. (יב)
מנחשין מ"ה. (יג) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יד) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (טו) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (טז) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יז) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יח) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יט) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כ) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כא) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כב) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כג) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כד) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כה) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כו) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כז) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כח) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כט) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ל) ונמיר מ"ה.

הנהגות מהר"ב

א"ר ר"י ד"ה מנחשין
מנחשין מ"ה. (א) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ב) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ג) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ד) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ה) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ו) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ז) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ח) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ט) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (י) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יא) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יב) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יג) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יד) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (טו) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (טז) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יז) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יח) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יט) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כ) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כא) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כב) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כג) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כד) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כה) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כו) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כז) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כח) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כט) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ל) ונמיר מ"ה.

מנחשין רש"י

מנחשין מ"ה. (א) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ב) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ג) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ד) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ה) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ו) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ז) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ח) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ט) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (י) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יא) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יב) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יג) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יד) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (טו) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (טז) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יז) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יח) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (יט) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כ) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כא) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כב) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כג) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כד) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כה) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כו) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כז) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כח) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (כט) ונמיר מ"ה.
מנחשין מ"ה. (ל) ונמיר מ"ה.

רבינו גרשום

אמר ליה מחשבה גירדתא
לא בעינא לך דודאי אין
מחשבתא מחשבתא ואחרי
לפני ויחשבה בשפן מעשי
שחטתא לפני אינש
מחשבתא לפני אינש
אינש ליה כלומר לשון
עולה שחטתא
בשפן: או דילמא קיום
דלא אחרינא ליה בדרום
ומשום הכי אחרינא לפני
ולא חשבה עולה: או נמי
אמר דלא ידענא למה
למיר פסם אחרינא. מפני
הבניה כלומר שחטתא
לשחטתא שהיו מוקדין
ושחטתא לבישן שישחט
בהן הורח וירד עליהן טל
אין בבי יוחן כלומר דלא
נחמין לטל ואנן בעינן
לדעת. ואם נחמין לך
הרי זה כפי יוחן. כלומר
אם נחמין לטל (וביכוש)
[וחושב]. ואם נגע בהן
שרץ טמאין דרבו כמי
שחטתא עליהן פסם. העולם
לא יחשבו וכו': וכו'.
שנא דאין בבי יוחן אלא
שלא היפך בהן בשעת
הטל דלא נלו דעתיהן.
ונתחא ליה בטל שחטתא
שלא היפך מחשבתא
בגרה מתוך מעשי אכל
היפך עליהן דעשו כעשה
עשיו שחשבתו נכרי
מתוך מעשי נגלו דעתיהן.

ואין לכן מחשבה. כגון מלא לקיפת אגוז כמו שהיה ויחשבה עליה
למוד או אפילו מדד בה אלא שלא עשה בה מעשה לשם כליא ואם כן
דעת חכמינו שחשבתו מחשבתא דתנן (כלים פ"ה מ"ט) כל הכלים יורדין
לדי טומאתן במחשבתו: מחשבה גירדתא לא קא מבעיא ליה. דשמעי

ליה ה"א: מחשבתו ניכרת משום מעשי.
לפי דאיתא עיניו אכל אין אנו יודעין
אם עשה מעשה זה לשם מחשבה זו:
ואפילו לנפון. ולא אחר על שם כך
אני מוליכה לשם לפי שאינה כשרה
כדכור: או דלמא מקום הוא דלא
איכתיב ליה. לא נראה בעיניו מקום
הראשון: מפני הכניסה. כוונתו
שכפולים ועדשים כמו ומהי הכנס
(שמות ט): אינן כבי יוסף. דלא נראה
ליה כהא טל ולא היה הכשר להורידן
לדי טומאתן אם יגע בהם שרץ לאחר
ומן דבעינן כי יוחן דומיא דכר יתנא
דעמא ליה: וכן נמקין לך. בין
כשעת העלאת וכן לאחר מלאן קודם
שינגע הטל מעליהם: הכי הן כבי
יוסף. דעמא ליה: אמרין כדוכתא
המחשבה שחטתא ומהי הטל עיניהן ושחטתא
הרי הן כבי יוחן ואפ"פ שלא נחמין
קודם לכן אלא כשראה שחט: העולם
חש'ו. מפני הכניסה: אפ"פ שחטתא
לך. לאחר: שרד הטל עליהם:
אין כבי יוסף. שאין מחשבתם
מחשבתו והכשר במחשבתו תלו והא
מעשה (ו) דעליה לאו מעשה הוא
דמפני הכניסה העולם: לא שנו.
ודאפילו נחמין לא היה כוונה: אלא
שלא היפך כפן. לאחר שרד הטל
עליהם מלך זה כדי שיפול עליהם מלך
אחר: אלא היפך כפן. דמפני
מוחשין סאפ"פ שלא פירש מחשבתו
הואיל ויכיר דעתו לך הרי הן כבי
יוסף דלי בשפיר מחשבתו כשעת
מעשה לא אלתער רבי יוחנן לאשמועינן
דהא כהניא תנן דיש לכן מעשה:
הכי קא מיבעיא דאורייתא או דרבנן.
הא דלמחרין (ושמעתין מרבותי
דמחשבתו ניכרת מתוך מעשי הוא
מחשבה כאלו פירשה כשעת מעשה:
דאורייתא היא. ושמעתין ענה אפילו
לקולא כגון בעיין דלעיל הכניא עולה
מדרום לנפון: ומכאן: או דרבנן.
היא וחומרם בעלמא הוא דלאמור
רבנן ניהי מעשה ובי היפך כפן ניהי
הכשר אכל מדאורייתא לא היו מעשה
וגבי עולה דקולא הוא לא אמרו כן
שלא אמרו חכמים דכנייה להקל

מדברי תורה דנמלאו עוקרין אלא להחמיר ולעשות סייג: יש לכן
מעשה. אם עשו מעשה מוכיח על מחשבתו ופירשו שעל דעת כן
עושים וכדפרישין לעיל: שהיה עולה לנפון ופירש שמפני שדרום
פסול לה הוא מציאה לנפון: ויבעי ליה מחשבה. שחטתא גירדתא
ופירש לשם עולה ושחטתא לאו מעשה מוכיח על המחשבה הוא שכל
השחטות שוות: הכי קא מיבעיא ליה. הא דתנן (כלים פ"ה מ"ט) גבי
חקיקת אלון ורמון יש להם מעשה: דאורייתא היא. ושמעתין ענה
גבי שחטתא עולה ומכשירין: או דלמא דרבנן הוא. וחומרם הוא
דלאמור רבנן לשויה ללי ליעמא אכל גבי עולה דקולא הוא לא:
מדריגין יש לו. ולחומרם שאני היפך כהם דהכשירין: מדאורייתא
אין לו. וגבי בעיין קמייתא דעולה לא שמעין ענה: מנין למחשבת
כקדשים שהוא פסול. כלומר מנין למחשבת שפסול כקדשים כגון
שחטתא (א) אכל נחמין לשום שחטתא בעלמא כשר אלא שלא עלה לשם חובה: או בידיה היא. מקרא זה הייתי יודע ומכאן שחטתא
למדין שחטתא להחמיר וחי שאם לא נחמין יא פסול: לרזונם דכחשו. שנה עליו הכתוב לעכב: ב"רנ"ג א"ר
עובד כוכבים. אפילו כהלכתא ואחרים רואין אותו: ומעמא דמא. בגמרא (פ"ג פ"ד פ"ט) ג' א"ר אמר. לקמן בהשחטת (ל"ה) דלפי שחטתא
ישראל לצורך עובד כוכבים אקרה בהנאה שחטתא עובד כוכבים לעבודת כוכבים: ר' אחי מפני הכי שחטתא עובד כוכבים נבלה הא דמין
לעבודת כוכבים. נמין ישראל קא מיירי. ויך דוקא דמתניתין הכי דייק מניה ולקויה למנא דכרייתא ורבי אחי לא פליג אדרבי חייא דודאי
מתניתין דלא כרבי אליעזר אלא לא אלתערין ליה למדין דממילא שמעתי לה דמדקרי לה נבלה ש"מ מומתה כהנאה: טענה לבה דר"ה
וש"מ דהלכתא כדרייתא דמתניתין ליה דוקא דמתניתין: מיתוס מין. דשראל וכו' דעובד כוכבים וכו' מתניתין מיהא דשראל קיימא מקדאמר פיריות
טבליס וגבי ממוזים: כסדר זרעים שנינו אמר היה רבי אליעזר פת כותי כבשר חזיר במסכת שביעית (פ"ח מ"ג): ספרי. תורה נביאים וכתובים
שכתב מין: כספרי קופמין. נביא העל לשם עבודת כוכבים 'אמרו וכו' נמי אמרין במסכת גיטין (דף מ"ה): ספר תורה שכתב מין שרף:

חרש שוטה וקטן כו' פריך ויחיה מעשה שלהן על מחשבתן ולמדין
ממן העולם חרש שוטה וקטן כו' וקלם חמיה מה מקשה דכחלת
ממנה דרש מקראי דלין תרומתן תרומה דבר אל בני ישראל ויחיו לי
תרומה פרושה לעובד כוכבים מאת כל איש פרט לקטן אשר ידבנו פרט
לחרש שוטה וקטן) ושחט אשחמא
בעלמא היא ומתוך שם ויחשבו לם
תרומתם אש שכתבו זו מחשבה אין
במחשבה וקטן אין לו מחשבה לא
הדר פריך רבי יוסף קומי דשרשאל
והרי גיטין שאין כתוב 'אביו מחשבה
ואין מעשה שלו מוכיח על מחשבתו
דמצינא הכל כשרין לכמוי אש הגט
ואפ"ר חש"י ואמר רב הונא והוא שיש
פקח עומד על גבי כו' מתוך תמן
זה כותב זה מגרש הכהן הוא החושב
והוא המורס ומימה לר"י שכל למדן
מגט אחרונה ומהו לא קשה אלא
הקשה מנא דהאידי דקטן יש לו מעשה
ובלא ירושלמי יש לנו לדקדק בדברים
הללו דכיון דקטן יש לו מעשה להוכיח
על מחשבתו לענין גט נמי יועיל כלא
גדול עומד על גבי (ו)ולתורה נמי
יועיל בגדול עומד על גביו:

בעא מיניה שמואל מרב הונא.
משמע שהיה שמואל קטן
מרב הונא וכן כרס גיטין (דף ה.)
זכ"י יש בערבין (ערכין טו): הו"י ימי רב
הונא ומהיל רב רב קמי שמואל
משמע כחלמדי הויזש לפני רב
ובפרק קמח דגיטין (דף י"א) ימי רב
הונא קמי רבי ירמיה ורבי ירמיה
מכירי של רבי ירמיה הו"י דמכור
בגדי (דף ג"ה) בעא מיניה רבי ירמיה
מכירי ירמיה כו' עד כלא הכיאו רבי
ירמיה לרבי ירמיה וירא ליה גיחור ולא נחך
ורבי ירמיה תלמידו של רבי יהודה
דכ"ס (שמשותי מניה למעשה לארעא
דשראל ורב יהודה תלמידו של רב
ושמואל ויהי קורא רבי ירמיה לרב
הונא דרדקי (גיטין דף י"א) ויש לומר
דמרי רב הונא עול ומיזה ההוא
דערבין (דף ט"ה) עד כחך תלמידו של
רב הו"י דמכור הסם:

מנין למחשבת כקדשים שהוא
פסול. פירש בקונטרס
מחשבת כסין להגביו ולורוק אותו
וקשה דכנייה אפילו נחמין פסול
לרבנן אפילו נחמין לחמיה כגון
לנעלה כחול דמכור כפרק ד'
(לקמן ל"ה) עד שחטתין לחמיה
סימנין ונראה דהא מחשבת כקדשים
היינו דמתחבין לחמיה סימנין ולא
לשם זביחה דנחמין כשר ובקדשים
פסול ועוד יש מחשבת אחר כגון
של קדשים שסבור שהוא חולין ושחטו
דפסול מטעם מחשבת כדאמרין
בזבחים סוף פרק (דף מ"ג) דמשום
חולין פסולא ומכאן מושחט את כן
הבקר נפקא: פ"ה פ"ה
בית. בפירק דרבי אליעזר (פ"ה ל"ה)
יש דעורא דרובנן כן שאלתיאל
ויהושע בן יהוידק ידו אותן כשלם
מאות כהנים וכלם מאות
מיתוקין וכלם מאות סמרי תורה
והיו תוקעין והלויים משוררים
ומסיימים בה מתאן אמרו כל
האכול פת כותי כאלו אכל כשר חזירי:

נכרים
מחשבת כסין להגביו או לורוק
ושחט כקדשים שלא נחמין לשום
פסול. פירש בקונטרס
מחשבת כסין להגביו ולורוק אותו
וקשה דכנייה אפילו נחמין פסול
לרבנן אפילו נחמין לחמיה כגון
לנעלה כחול דמכור כפרק ד'
(לקמן ל"ה) עד שחטתין לחמיה
סימנין ונראה דהא מחשבת כקדשים
היינו דמתחבין לחמיה סימנין ולא
לשם זביחה דנחמין כשר ובקדשים
פסול ועוד יש מחשבת אחר כגון
של קדשים שסבור שהוא חולין ושחטו
דפסול מטעם מחשבת כדאמרין
בזבחים סוף פרק (דף מ"ג) דמשום
חולין פסולא ומכאן מושחט את כן
הבקר נפקא: פ"ה פ"ה
בית. בפירק דרבי אליעזר (פ"ה ל"ה)
יש דעורא דרובנן כן שאלתיאל
ויהושע בן יהוידק ידו אותן כשלם
מאות כהנים וכלם מאות
מיתוקין וכלם מאות סמרי תורה
והיו תוקעין והלויים משוררים
ומסיימים בה מתאן אמרו כל
האכול פת כותי כאלו אכל כשר חזירי:

הכי קתני מתניתין שחטת כשרי וכו' הא דמין לעבודת כוכבים כלומר ישראל פסול

צ"א מ"י פ"ה מהלכות
פסולי מוקדשין הלכה
ז'
צ"ב ב"מ פ"ד
מהלכות טומאות
לולין הלכה ז'
צ"ג ד"ה מ"י פ"ה מהלכות
פסולי מוקדשין הלכה
ז'
צ"ד ח"מ פ"ה מהלכות
שאר אבות טומאה
הלכה י' ופ"ד מהלכות
שחטת הלכה י' טי"ט
י"ד פ"ח כ"ט פ"ה:

תורה אור השלם

1. ויחשבה את כן הבקר
לפני י"י והקריבו בני
אדום הבדדים את הקדש
ורשק את הרים על
המזבח קבוב אשר פתח
אהל מועד: ויקרא א' ה'
2. ובי חובבי ובה
שלמים לז' לרבעם
חובה: ויקרא י"ט ה'

ענין רש"י

ב"רנ"ג פ"ה (קצות רש"י).
חריקם קטנים.

שיטה מקובצת

(א) מדר בה אלא שלא
עשה בה מעשה לשם כלי
אין יורדין לתורת כל ואם
כן דעת חכמי: (ב) לא נראה
בעיניו מקום העלאת
פני ה"ה: (ג) א"פ
שחטתין לך ואמר
העלאת ה"ה ומהיל
אין בבי יוחן: (ד) לא
שנו אה דקתני דאפילו
נחמין: (ה) מוכיחין
ואפ"פ שלא פירש
(ו) הא דאמרין שחטתין
(ז) עולה מדר לצפון
דקולא (והוא) ומכשירין
(ח) גבי
(ט) שחטת עולה ומכשירין
ליה: (י) ולחומרם כגון
גבי היפך: (י"א) דלשם
עבודת כוכבים וכו'
וה"י: (י"ב) ורבי גיטין שאין
כתוב בהן מחשבה:

רבינו גרשום

דמיא ליה בטל בעלמא:
זו לא צריך לביעל לך.
דראו זו לא א"ר קא
בכעיא ליה (וא"ר) כי קא
רבנן כלומר [וא"ר] דיש
למחשבת דאורייתא או
דרבנן. מחשבתו נכרת
מתוך מעשי מדאורייתא
אין לו כלומר כגון
שהעלה פירותיו לגג כפי
הבניה והיפך כן: מנין
למחשבת כקדשים שפסול.
כלומר שנחמין לחתוך
שום דבר ושחט כקדשים
חטאת או עולה א"ר
כשר עד שיהיון לשחטת
שנא ושחט את כן
הבקר וכו'. אמר לו זו
בדינו שחטת קדשים
צריכי כונה אלא לעכב
שחטתין א"ר אין דלא
פסול לשום שחטת מלן:
ת"ל לרזונם [וחבורה]
לרעובם וכו' חייב
חטאת או אשם או עולה
אין מקריבין אותו ע"כ
אלא כפיין אותו עד שאמר
רעה אני. דלא כר
אליעזר דא"ר כר אליעזר
האמר סתם מחשבת עובד
כוכבים לעבודת כוכבים
כלומר דאמר אפי' בהנאה
כוכבים כלומר ישראל פסול

א' נראה דני' דעניי היה בגמרא זו לא קמצי' ליה כי קמצי' ליה דלירמיה וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones